

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/218/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612210607
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4612210607.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., W. XXXX/XX, zastúpená Advokátkou kanceláriou JUDr. Edit Balážiková, s.r.o., so sídlom Partizánske, Jesenského 231/5, IČO: 47 239 948, proti odporcovi: Q. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., L. 2884/7, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a neplatnosť právnych úkonov, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č.k. 7C/318/2012-94 zo dňa 17. júna 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom určil, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností v kat. úz. O. zapísaných Správou katastra Topoľčany na LV č. XXXX ako byt č. XX na X p. vo vchode D bytového domu súp. č. XXXX stojaceho na parcelách reg. "C" parc.č. 5031, 5032, 5033, 5034, 5035 a 5036 v podiely 1/1 a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX o veľkosti 146/10000-in. Druhým výrokom určil, že záložné právo k týmto nehnuteľnostiam, ktoré vzniklo záložnou zmluvou zo dňa 16.2.2011 uzatvorenou medzi navrhovateľkou a odporcom, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Topoľčany dňa 14.3.2011 pod V300/11, je neplatné. Tretím výrokom určil, že zmluva o pôžičke uzatvorená dňa 16.2.2011 medzi navrhovateľkou ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom, je absolútne neplatný právny úkon. Zároveň rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 132,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 649,55 eura, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Napokon rozhodol o poplatkovej povinnosti a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 99,50 eura na účet súdu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 80 písm. c) OSP, § 39, § 123, § 126 ods. 1, § 151a, § 151j ods. 1, 2, 3 a § 657 Občianskeho zákonníka. Vychádzal zo skutkového stavu, z ktorého mal za preukázané, že dňa 16.02.2011 odporca uzatvoril s navrhovateľkou zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančnej hotovosti odporcom navrhovateľke vo výške 27.000 eur na dobu určitú od 17.2.2011 do 31.5.2011 s tým, že odporca ako veriteľ prehlásil, že za uvedené obdobie nebude požadovať úroky. Rovnako mal za preukázané, že v ten istý deň účastníci uzatvorili záložnú zmluvu, v zmysle ktorej sa navrhovateľka ako výlučná vlastníčka nehnuteľnosti- bytu nachádzajúceho sa v kat. úz. O. zapísaného na LV č. 3572 zaviazala, že v prípade, že neuhradí celú požičanú sumu vo výške 27.000 eur do 31.5.2011, bude na Správu katastra podaná na zápis riadna kúpno-predajná zmluva na odpredaj uvedenej nehnuteľnosti, ktorá tvorí predmet záložnej zmluvy, pričom dohodnutá kúpna cena bude 27.000 eur. Zároveň v ten istý deň 16.2.2011 uzatvorili navrhovateľka ako predávajúca a odporca ako kupujúci kúpnu zmluvu predmetom ktorej bol predaj bytu č. XX navrhovateľkou odporcovi za dohodnutú kúpnu cenu 27.000 eur, ktorá zodpovedá výške pôžičky, poskytnutej odporcom navrhovateľke podľa zmluvy o pôžičke. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že dohodnutá kúpna cena bola vyplatená v hotovosti do rúk predávajúcej pri podpísaní zmluvy o pôžičke a záložnej zmluvy dňa 27.2.2011. V prípade, že navrhovateľka neuhradí celú požičanú sumu do 31.5.2011, táto sa považuje za dohodnutú kúpnu cenu za predaj predmetnej nehnuteľnosti a odporca je oprávnený po tomto

termíne na Správu katastra Topoľčany podať návrh na vklad vlastníckeho práva k bytu na základe kúpnej zmluvy. Odporca potom, čo mu navrhovateľka nevrátila pôžičku, podal návrh do katastra nehnuteľností na vklad záložného práva, ktorý bol rozhodnutím Správy katastra Topoľčany č. vkladu V/300/11 zo dňa 14.3.2011 povolený v prospech odporcu na základe zmluvy o zriadení záložného práva. Z výsluchu svedkov O. Y. a Y. Y. (deti navrhovateľky) ktorí boli prítomní pri podpisovaní predmetných zmlúv, mal súd prvého stupňa za preukázané, že od odporcu si chceli požičať sumu 17.145 eura na zaplatenie dlhu, ktorý mali v spoločnosti Tatra Credit, a.s. V tejto súvislosti súd prvého stupňa zistil, že odporca dňa 18.02.2011 vyplatil dlh navrhovateľky vo výške 17.145,96 eura, čo bolo preukázané potvrdením spoločnosti Tatra Credit, a.s. (č.l. 39 spisu). Obaja svedkovia zhodne uviedli, že pôžička od odporcu bola len vo výške ich dlhu v sume 17.145,96 eura, žiadne iné peniaze od odporcu nedostali, napriek tomu, že odporca dal do zmluvy o pôžičke sumu 27.000 eur, s touto museli súhlasiť, keďže byt navrhovateľky (ich matky) by inak musel ísť do dražby. Keďže zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom, súd prvého stupňa skúmal, či v danom prípade došlo k reálnemu odovzdaniu predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Podľa zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 16.2.2011 navrhovateľka prevzala od odporcu sumu 27.000 eura v hotovosti dňa 17.2.2011. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že odporca neodovzdal uvedenú sumu 27.000 eur do rúk alebo na účet navrhovateľky, ale uhradil jej dlh na účet spoločnosti Tatra Credit a.s. vo výške 17.145,96 eura. Tvrdenie odporcu, že zvyšnú sumu dal synovi navrhovateľky O. Y. na úhradu jeho dlhov, odporca nijakým spôsobom nepreukázal. Súd prvého stupňa preto predmetnú zmluvu o pôžičke posúdil ako absolútne neplatný právny úkon, pretože nedošlo k reálnemu odovzdaniu sumy 27.000 eur zo strany odporcu ako veriteľa navrhovateľke ako dlžníkovi. Vzhľadom na akcesorickú povahu záložného práva, súd prvého stupňa posúdil ako neplatnú aj záložnú zmluvu uzatvorenú účastníkmi konania dňa 16.02.2011, ktorá mala zabezpečovať pohľadávku odporcu zo zmluvy o pôžičke. Podľa názoru súdu prvého stupňa zmluva, ktorej skutočným zmyslom je uspokojenie pohľadávky záložného veriteľa tým, že založená vec (nehnuteľnosť) prechádza do jeho vlastníctva, je v rozpore s účelom záložného práva upraveného zákonom (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 2/2006). Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa považoval za neplatnú aj kúpnu zmluvu uzatvorenú účastníkmi konania dňa 16. 02. 2011, a to pre obchádzanie zákona v zmysle ust. § 39 OZ. S poukazom na uvedené súd prvého stupňa návrhu navrhovateľky vyhovel a určil, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti- bytu č. XX a podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX zapísaného na LV č. XXXX. Vzhľadom na to, že odporca uhradil dlh navrhovateľky vo výške 17.145,96 eura, má právo domáhať sa zaplatenia uvedenej sumy voči navrhovateľke, na strane ktorej by v dôsledku jej nevrátenia došlo k bezdôvodnému obohateniu. Záverom súd prvého stupňa dodal, že vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav výsluchom odporcu, svedkov, ako aj priložených listín, nepovažoval za potrebné vypočuť navrhovateľku, ktorá má zdravotné problémy a nemohla sa dostaviť na pojednávanie. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 OSP tak, že úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov konania, ktorá predstavuje jednak uhradený súdny poplatok vo výške 33 eur za vydanie predbežného opatrenia a vo výške 99,50 eur za návrh, na ktorý bola navrhovateľka zaviazaná a trovy právneho zastúpenia vo výške 649,55 eura (bližšie špecifikované v odôvodnení rozhodnutia). Súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľku zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 99,50 eur na účet súdu prvého stupňa v zmysle zákona 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a položky 1 písm. b) Sadzobníka poplatkov, keďže tento nebol zaplatený pri podaní návrhu a navrhovateľka uhradila len súdny poplatok za návrh na vydanie predbežného opatrenia. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil. Uviedol, že požičal navrhovateľke sumu 27.000 eur, z ktorej časť vo výške 17.145,96 eura priamo vložil na účet spoločnosti Tatra Credit, a.s. ako dlh navrhovateľky a zvyšok požičanej sumy 9.854,04 eura si ponechala navrhovateľka s tým, že jej syn O. mal z týchto peňazí zabezpečiť úhradu ďalších dlhov navrhovateľky. V tomto smere namietal, že súd prvého stupňa k okolnostiam uzatvorenia zmluvy o pôžičke vôbec nevypočuť navrhovateľku bez toho, že by mal preukázané, že nie je schopná na pojednávaní vypovedať pre jej zlý zdravotný stav. B. výpovede navrhovateľky sa súd uspokojil pri objasňovaní dôležitých okolností pre rozhodnutie v súvislosti s uzatvorením zmluvy o pôžičke, len s výpoveďou právnej zástupkyne navrhovateľky, ktorá nebola pri uzatváraní zmlúv prítomná a preto nemohla vypovedať ku skutočnostiam týkajúcich sa uzatvorenia zmlúv. Nesúhlasil s tvrdením právnej zástupkyne navrhovateľky a svedka, že navrhovateľka reálne nedisponovala zapožičanou sumou 27.000 eur. Poukázal na to, že zmluvu o pôžičke, záložnú zmluvu aj kúpnu zmluvu vyhotovil syn navrhovateľky O. Y. Súd prvého stupňa však ohľadom tejto skutočnosti nevykonal žiadne dokazovanie. Ďalej poukázal na to, že v čase rozhodovania súdu žiadne záložné právo neexistovalo, a preto ani

výrok napadnutého rozsudku o tom, že záložné právo k nehnuteľnostiam je neplatné, nemá oporu v zákone. Pokiaľ išlo o realizáciu ustanovení kúpnej zmluvy, k tomu došlo potom, čo navrhovateľka v stanovenej lehote podľa zmluvy o pôžičke do termínu 31.05.2011 dlžnú sumu nevrátila, pričom účinky z tejto zmluvy nastali až jej vkladom do katastra nehnuteľností, t.j. dňa 02.06.2011. Súd prvého stupňa však ani k okolnostiam uzatvorenia kúpnej zmluvy nevyočul navrhovateľku a opätovne sa uspokojil iba s pochybnými tvrdeniami právnej zástupkyne navrhovateľky a nepravdivými výpoveďami svedkov. O odľah názoru odporcu postupom súdu prvého stupňa mu nebola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov, pretože súd neúplne zistil skutkový stav a nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, najmä v konaní pred súdom nevyočul navrhovateľku, čím mu ako účastníkovi odňal právo konať pred súdom.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Tvrdenia odporcu v odvolaní považovala za právne irelevantné, pretože samotný obsah a dojednané podmienky písomne vyhotovených zmlúv, výpoveď odporcu ako aj výpoveď svedkov, jednoznačne potvrdili dôvodnosť žaloby.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania a viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je možné ani potvrdiť (§ 219 ods. 1 OSP) ani zmeniť (§ 220 OSP), preto ho podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) a ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Predmetom konania je návrh navrhovateľky zo dňa 29.10.2012, ktorým sa domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti v kat. úz. O. zapísanej Správou katastra Topoľčany na LV č. XXXX ako byt č. XX na X posch. vo vchode D bytového domu súp.č. XXXX stojaceho na parcelách reg. "C" parc.č. 5031, 5032, 5033, 5034, 5035 a 5036, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX o veľkostiach 146/10000-in s podielom 1/1. Ďalej sa domáhala určenia, že záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným Správou katastra Topoľčany na LV č. XXXX na základe Záložnej zmluvy uzatvorenej dňa 16.2.2011 medzi navrhovateľkou a odporcom, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Topoľčany dňa 14.3.2011 pod V 300/11, je neplatné. V priebehu konania podaním zo dňa 13.5.2013 rozšírila žalobu o tretí žalobný petit, ktorým sa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o pôžičke zo dňa 16.2.2011 uzatvorenej medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľkou ako dlžníčkou. Súd pripustil toto rozšírenie návrhu. Navrhovateľka v návrhu uviedla, že bola výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti- bytu č. XX nachádzajúceho sa v bytovom dome súp. č. XXXX zapísaného na LV č. XXXX v kat. úz. O.. Dňa 16.2.2011 uzatvorila s odporcom zmluvu o pôžičke, záložnú zmluvu a kúpnu zmluvu, pričom všetky tri právne úkony považuje za neplatné. Predmetom zmluvy o pôžičke malo byť poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 27.000 eur odporcom v deň podpísania zmluvy, pričom záložnou zmluvou sa mala zabezpečiť táto pohľadávka odporcu voči navrhovateľke, ktorá mu vznikla titulom zmluvy o pôžičke s tým, že predmetom záložného práva bola nehnuteľnosť- byt, ktorého bola v čase uzatvorenia záložnej zmluvy výlučnou vlastníčkou. Predmetom kúpnej zmluvy, v ktorej vystupovala ako predávajúca a odporca ako kupujúci, bol sporný byt. Vzhľadom na to, že od odporcu nikdy finančné prostriedky vo výške 27.000 eura skutočne neprevzala, nemohla byť medzi nimi platne uzatvorená zmluva o pôžičke. Okrem toho uviedla, že finančné prostriedky, avšak len vo výške 17.000 eur prevzal od odporcu jej syn O. Jančovič, a nie ona. Keďže medzi ňou a odporcom nebola platne uzatvorená zmluva o pôžičke z dôvodu, že odporca jej pôžičku nikdy reálne neposkytol, nemá voči nej žiadnu pohľadávku a keď neexistuje pohľadávka, ktorú by bolo potrebné zabezpečiť záložným právom, nemohlo platne vzniknúť ani záložné právo. Rovnako za neplatnú považovala aj kúpnu zmluvu uzavretú dňa 16.2.2011, pretože účelom tejto zmluvy bolo dojednanie prepadnej zálohy t.j. uspokojenie údajnej pohľadávky odporcu tým, že mu nehnuteľnosti prípadnú do vlastníctva, ak jeho pohľadávka nebude riadne a včas uspokojená. Pretože odporca je v katastri nehnuteľností vedený ako vlastník predmetného bytu, domáha sa určenia, že ona je vlastníčkou tohto bytu, pretože právne úkony, na základe ktorých malo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva na odporcu sú neplatné.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie jeho procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. O vadu konania, ktorá je z hľadiska § 221 ods. 1 písm. f) OSP významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania tie jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon

bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. (viď rozh. NS SR 5Cdo 126/2012).

Podľa § 1 OSP upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2001 II. ÚS 14/2001, z 13. novembra 2002 II. ÚS 132/02, III. ÚS 171/2006 z 5. apríla 2007). Právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1), zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (napr. § 41 O.s.p., § 123 O.s.p., § 115 O.s.p. a pod.).

Podľa § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 123 OSP účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Robí tak postupom upraveným v § 120 a nasl. OSP. Účastníci majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností. Hodnotenie dôkazov súdom, ktorého zásady sú zakotvené v ust. § 132 OSP, sa uskutočňuje po vykonanom dokazovaní.

Jedným z dôkazných prostriedkov, ktorým možno zistiť skutkový stav veci je podľa § 125 OSP aj výsluch účastníka. Vykonanie tohto dôkazu je upravené v §131 ods. 1 OSP tak, že ak súd nariadi ako dôkaz výsluch účastníkov, účastníci sú povinní ustanoviť sa na výsluch; majú vypovedať pravdu a nič nezamlčovať. O tom musia byť poučení.

Podľa § 101 ods. 1 OSP účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Pokračovať v konaní, keď je účastník nečinný, prípadne pojednávať v jeho neprítomnosti, ak bol riadne predvolaný umožňuje ust. § 101 ods. 2 OSP. Ak je však vypočutie účastníka nevyhnutné ako dôkazný prostriedok, treba jeho vykonanie zabezpečiť podľa okolností prípadu (viď R 13/1977).

Odvolačný súd rozhodujúci o odvolaní odporcu dospel k záveru, že v danej veci nemal podmienky na preskúmanie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu, keď vo veci vypočul iba odporcu, svedkov O. a vykonal dokazovanie oboznámením pripojených listín, bez vypočutia navrhovateľky ako účastníčky konania. Súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že nepovažoval za potrebné vypočuť navrhovateľku ako účastníčku konania preto, že má zdravotné problémy a nemohla sa dostaviť na pojednávanie, pričom zistenie skutkového stavu vykonaným dokazovaním považoval za postačujúce pre rozhodnutie vo veci. Právny záver prvostupňového súdu o neplatnosti zmluvy o pôžičke vychádza zo skutkových záverov, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa rozhodol vo veci bez toho, aby vykonal potrebné dokazovanie, a to najmä výsluchom navrhovateľky ohľadom okolností uzatvárania predmetných zmlúv, osvojil si len tvrdenia právnej zástupkyne navrhovateľky a svedkov vypočutých v konaní. V tejto súvislosti sa súd prvého stupňa uspokojil len s ospravedlnením právnej zástupkyne navrhovateľky na pojednávaní dňa 22.04.2013 (č.l. 61 spisu), ktorá neúčast' navrhovateľky ospravedlnila zlým zdravotným stavom navrhovateľky, ktorý jej neumožňuje účasť na pojednávaní, o čom doložila lekársku správu MUDr. O. O. - nález zo dňa 16. 05. 2013 (č.l. 63 spisu), podľa ktorej je navrhovateľka imobilná t.č. zo závažných zdravotných dôvodov sa nemôže zúčastniť na súdnom pojednávaní. Súd prvého stupňa v tomto smere neskúmal, aké zdravotné problémy bránia navrhovateľke zúčastniť sa pojednávania a vypovedať vo veci a rovnako neskúmal, či ide o zdravotné problémy dočasného charakteru, ktoré znemožňovali účasť navrhovateľky na tomto pojednávaní. Žiadnym spôsobom sa nevysporiadal ani s tým, že lekárska správa je zo dňa 16.05.2012, pričom pojednávanie, na ktorom bola predložená sa konalo dňa 22.04.2013.

Podstatnou otázkou pre rozhodnutie o uplatnenom nároku je otázka platnosti či neplatnosti právnych úkonov uzatvorených medzi navrhovateľkou a odporcom. Riešenie tejto otázky vyžaduje doplnenie dokazovania predovšetkým vypočutím navrhovateľky ako účastníčky konania, ktorá nebola vôbec vypočutá, ako aj vyčerpávajúcim výsluchom odporcu na všetky okolnosti na vec sa vzťahujúce. Podstatnou okolnosťou, ktorú navrhovateľka namieta je jej tvrdenie, že žiadne finančné prostriedky od odporcu z titulu pôžičky neprevzala, hoci v zmluve o pôžičke podpísala prevzatie peňazí. Preto je nevyhnutné navrhovateľku na túto skutočnosť vypočuť a následne aj na okolnosti uzatvorenia každej ďalšej zmluvy. Navrhovateľka má dôkaznú povinnosť na preukázanie svojich tvrdení o neplatnosti právnych úkonov, čo nie je možné bez jej vypočutia ako účastníčky konania. Až na základe takto vykonaného dokazovania, prípadne aj ďalšieho dokazovania - ak jeho potreba v ďalšom konaní vyplynie - bude môcť súd prvého stupňa vo veci správne rozhodnúť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa vykoná dokazovanie na zistenie okolností uzatvorenia a vyhotovenia predmetných zmlúv. Za týmto účelom vypočuje navrhovateľku v konaní, prípadne vykoná aj ďalšie potrebné dokazovanie a vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní tak, ako to súdu vyplýva z ustanovenia § 157 ods.2 OSP. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov celého konania, vrátane tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.